

Alfons d'Aragó, el Magnànim (1394-1458), ha estat el sobirà que va aconseguir la "trajectòria mediterrània" iniciada pels comtes-reis en els segles precedents i va reunificar les dues parts del regne d'Itàlia meridional, separades des de la revolta de les Vespres (1282): és ell qui durant quasi bé mig segle – un període breu, però que ha deixat la seva petja en la història europea – va transformar el Mediterrani occidental en un "llac català". A la seva cort es parlava català, italià i llatí, i va esdevenir un dels punts de trobada més importants de la cultura humanística i un centre impulsor de l'art renaixentista. La seva forta i evident multiculturalitat, que posava en contacte les ribes d'Europa amb les d'Àfrica, pot contemplar-se també, sense cap dubte, com un model per pensar el món actual. Tanmateix rarament s'han investigat les intenses relacions entre els dos principals pols culturals i institucionals del seu regne, el català i l'italià. Aquest col·loqui internacional, en el qual participen estudiosos de provinença diversa i de vocació multidisciplinària, té la intenció d'omplir aquest buit. El col·loqui, que se celebrarà els dies 4 i 5 de desembre de 2014 a Potenza (Itàlia), està organitzat conjuntament per la Univesità degli Studi della Basilicata i la Universitat de Girona.

[Programa Col·loqui Internacional Potenza 2014](#)